

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.325/10 2019. gada 28.oktobris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Svinam Skolotāju dienu - skolotāji stāsta par sevi, skolēni dalās pārdomās par skolotāja profesiju
- Keipenieši par Keipenes amatiereteātra "Pūce" izrādīto lugu "Kalnu Tāle"
- Pacīmosimies Dzelzceļa mājā 62.km
- Jūs jautājat, mēs atbildam
- Skolas ziņas un pagasta pārvaldes informācija, pasākumu afiša, apsveikumi

Rudenīgi sveicieni Keipenes pamatskolas pedagogiem viņu svētkos - Starptautiskajā Skolotāju dienā!

Laime ir dot - tad būs arī, ko saņemt. Dodod citiem, cilvēks iegūst un vairo gara bagātības. /Ē.Delpers/

Paldies par zināšanām un atdevi darbā! Lai visgaišākās domas un gandarījums par paveikto piepilda sirdis! Lai pēc iespējas vairāk nākas dzirdēt vārdus: "Paldies, skolotāj!"

Keipenes pagasta pārvalde

Ko skolēni domā par skolotāju darbu

Šogad Skolotāju dienā pirmo mācību stundu Keipenes pamatskolas skolēniem pasniedza keipenieši - citu profesiju pārstāvji, ļaujot skolotājiem viņu svētkos uz brīdi atvilkt elpu. Es devos uz stundu pie Keipenes pamatskolas 8.klases skolēniem. 8.klasē mācās 10 bērni.

Tā kā skolotājiem ir jābūt labiem oratoriem un daudz jārunā, vispirms skolēni izvingrināja mēles, ātri izrunājot sarežģītos latviešu valodas mēles mežģus. Sanāca labi. Ar runāšanu klases priekšā viss būtu labi. Bet vai kāds no 8.klases skolēniem gribētu kļūt par skolotāju? – tādu jautājumu uzdevu, saņemot uz tiem arī atbildes.

* - Mans sapnis un aicinājums ir būt par frizieri un manikīri. Būt skolotājam – tas ir sarežģīti un grūti. Skolēni nāk uz pēctundām līdz pat vakaram, skolotājam jātaisa un pēc tam jālabo pārbaudes darbi. Nē, es to negribu!-

* - Es nevēlos būt skolotājs, jo man nepatīk mazi bērni – sīkie, un es negribu tērēt savu laiku, strādājot par mazu algu, un negribu vakaros gatavoties stundām.

* -Es negribu būt par skolotāju, jo uzskatu, ka tas ir ļoti grūts un sarežģīts darbs. Šajā darbā jāstrādā ar maziem un lieliem bērniem. Ar maziem

bērniem ir viegli strādāt, ar pusaudžiem gan nē. Man ir prieks, ka ir cilvēki, kuri māc strādāt ar bērniem un kuriem tas padodas viegli!-

* - Man skolotāja profesija nepatīk, tāpēc negribu mācīties par skolotāju.

* - Es nevēlos kļūt par skolotāju, jo man nepatīk strādāt ar maziem bērniem. Es dzīvoju tālu no skolām, un man ir trīs brāļi. Viņi ir ļoti kaitinoši pat kā mazi bērni.-

* - Negribu strādāt par skolotāju, jo man šķiet, kas tas ir ļoti, ļoti grūti. Jābūt ļoti uzmanīgiem, kad strādā ar bērniem, jo bērni katrs ir citādāks, katram ir savi plusi un mīnusi.-

* - Es negribu būt skolotāja, jo skolotāju darbs ir pārāk atbildīgs. Un skolēni dažkārt ir ļoti nepaklausīgi. Un skolotājas ir ļoti pacietīgas.-

* - Skolotājs nebūšu, jo šis darbs ir smags un grūts. Skolotāji nesaņem algu, atbilstošu viņu ieguldītajam darbam.-

* - Es negribētu būt skolotājs, jo es neprotu citiem paskaidrot mācību vielu, lai viņi to saprastu. Darbs ir smags, bet samaksa slikta.-

* - Mani skolotāja darbs nepiesaista.

Es nevarētu tikt galā ar visiem bērniem un nemācētu labi iemācīt vielu, to loģiski izskaidrojot. Man vienkārši šķiet, ka es netiktu ar šo darbu galā.-

Bet tās ir skolēnu domas šodien. Kas to lai zina, kā tās laika gaitā izmainīsies!

B.Mietule

Paldies!

Izsakām pateicību par ilggadīgu un labu darbu nu jau bijušajām Keipenes pirmsskolas skolotājām, ar kurām kopā vienā ēkā katrs savā ēkas pusē esam sadzīvojuši daudzus gadus, - **Diniļai Jēkabsonei**

(Keipenes pirmsskolas izglītības iestādē nostrādāti 23 gadi) un **Sigītai Sirsonei**

(Keipenes pirmsskolas izglītības iestādē "Saulīte" nostrādāti 17 gadi un divi gadi Keipenes pamatskolā), kuras oktobrī aizgājušas no darba.

Dzīvē bez pārmaiņām nav izaugsmes. Lai pārmaiņas nes pozitīvus ieguvumus, lai viss izdodas!

Keipenes pagasta pārvalde

Ko skolēni grib pajautāt saviem skolotājiem

Visi skolotāji kādreiz paši ir bijuši skolēni, bet ne visi skolēni kļūs par skolotājiem. Skolotājam - bijušajam skolēnam, atmiņā ir paša skolas gadu pieredze, un tas noteikti palīdz darbā.

Skolēni savus skolotājus iepazīst ikdienas darbā, svētkos un citos kopā būšanas brīžos, bet līdz galam jau nevienu nevar iepazīt, tāpēc Keipenes pamatskolas 8.klases skolēniem ir pāris ārpusstundu jautājumu saviem skolotājiem.

Skolēni izdomāja jautājumus un izvēlējās skolotājus, kuriem tos uzdot. Un tās bija trīs skolotājas. Skolotājas atrada laiku uz jautājumiem atbildēt. Paldies skolotājam par atsaucību!

Man skolā nepatika fizika

Uz 8.klases skolēnu jautājumiem atbild viņu klases audzinātāja, krievu valodas un ķīmijas skolotāja **Skaidrīte Rušīņa**

Kā jūs izdomājāt kļūt par skolotāju? Cik gadus jau strādājat Keipenes pamatskolā?

- Jau vidusskolas laikā bija doma kļūt par skolotāju, bet pēc klases ekskursijas uz Jelgavas Lauksaimniecības akadēmiju pieņemu lēmumu studēt tieši šajā augstskolā. Keipenes pamatskolā strādāju 20 gadus.-

Kāpēc jūs izdomājāt mācīt krievu valodu un ķīmiju?

- Toreizējais Keipenes pamatskolas direktors Andris Upenieks uzaicināja mani strādāt par ķīmijas skolotāju, kas tobrīd man bija liels izaicinājums, kaut arī Jelgavas akadēmijā ķīmiju mācījos visus piecus gadus, un arī mana diplomdarba tēma bija cieši saistīta ar ķīmiju.-

Vai bija daudz jāmācās, lai kļūtu par skolotāju? Tas bija viegli vai grūti?

- Es mācu divus mācību priekšmetus: ķīmiju un krievu valodu, tāpēc jāmācās bija daudz - kopā 8 gadi. Tas bija ļoti grūti! Pēc darba skolā bija jāpilda uzdotie mājas darbi, jābrauc uz lekcijām un nodarbībām, jākārto ieskaite un eksāmeni, jāizstrādā bakalaura darbi. Pēc četrus ga-

du mācīšanās aizstāvēju bakalaura darbu un ieguva ķīmijas skolotāja kvalifikāciju.

Bet izrādījās, ka ir vajadzīga arī krievu valodas skolotāja kvalifikācija. Daudz nedomāju un iestājos Latvijas Universitātes Krievu Filoloģijas fakultātē. Pēc četrus gadu mācīšanās aizstāvēju bakalaura darbu un ieguva krievu valodas skolotāja kvalifikāciju.-

Jūsu mīļākie mācību priekšmeti skolā, kad Jūs pati bijāt skolniece. Kurš mācību priekšmets skolā visvairāk nepatika?

- Skolā mani mīļākie mācību priekšmeti bija krievu valoda un vācu valoda. Visvairāk nepatika fizika.-

Jūsu interesantākais piedzīvojums skolā.

- Skolas laikā bija daudz interesantu piedzīvojumu, galvenokārt vidusskolā. Bet es tos tomēr neatklāšu.-

Vai skolā bija skolotāji, kuru stundas nepatika? Kāpēc nepatika?

- Bija arī skolotāji, kuru stundas nepatika. Domāju, ka tas bija galvenokārt tāpēc, ka šie mācību priekšmeti man tik ļoti nepadevās.-

Kāda ir Jūsu sapņu skola?

- Sapņu skola - tā ir skola, kurā strādā zināši un radoši skolotāji un ar prieku

mācās zinātkāri skolēni. -

Uzminiet, kura no šīm divām meitenēm ar baltajiem priekšautiem ir skolotāja Skaidrīte Rušīņa? Man šķiet, ka tā pa labi. Bet kā šķiet jums?

Ja nebūtu skolotāja, būtu grāmatvede

Visi skolotāji kādreiz ir bijuši skolēni. Arī skolotāja Inese Grise.

Ko skolēni gribēja pajautāt matemātikas un fizikas skolotājai **Inesei Grisei**

Cik ilgi Jūs strādājat par skolotāju? Kāpēc izvēlējāties kļūt par skolotāju?

- Mūsu skolā strādāju 23 gadus. Vienmēr zināju, ka strādāšu bērnudārzā vai skolā. Man patika šis darbs, darbs ar bērniem. Skolā bija ļoti ļoti skolotāji, kuri iedrošināja un bija izcili paraugi.-

Vai Jums patīk mācīt matemātiku un fiziku?

- Patīk mācīt. Dievinu ciparus, fizika ir tik interesanta! Ja vēl klasē ir bērni, kuri grib mācīties, darbojas ar interesi, tad saproti, ka ir vērts strādāt skolā. Liels prieks ir par bērniem, kuriem matemātika sagādā grūtības, bet kuri ar centību gūst labus rezultātus. Ir gandarījums, ja pēc kāda laika absolventi atzīst, ka mūsu skolā ir guvuši labu izglītību.-

Ja jūs nestrādātu par skolotāju, par ko Jūs strādātu?

- Būtu grāmatvede.-

Kura klase mūsu skolā ir vislabākā?

- Nevaru nevienu izcelt. Katrai klasei ir sava odziņa. Mīļa ir audzināmā klase, lielāku interesi par matemātiku, fiziku izrāda 8.klase, 7-tie centīgi, 5-tie zinātkāri (pagaidām).-

Kādi ir Jūsu hobiji?

- Patīk tamborēt, adīt, braukt ar riteni, risināt sudoku mīklas. Labprāt arī ravēju.-

Vai Jūs „bastojāt” skolu?

- Nē! Pat prātā nebija tādas domas. Ja mēnesi biju sporta nometnē, tad grāmatas bija līdzī. Nekādu atlaižu.-

Vai tēlojāt, ka esat slima, lai neietu uz skolu?

- Nē. Pēc kavētām stundām grūti ar mācībām tikt galā. Man bija mērķis – stāties augstskolā.-

Vai vienmēr izpildījāt mājasdarbus?

- Centos. Vecākās klasēs šad tad norakstīju. Bet tikai tad, ja sapratu. Mans princips – ja kas neskaidrs, tad jautā skolotājam.-

Kas dziedās latviešu dziesmas, ja ne mēs paši?

Skolēnu jautājumi mūzikas skolotājai **Andrai Ločmelei**.

Kāpēc Jūs izvēlējāties mācīt skolēniem mūziku?

- Tas būtu diezgan garš stāsts, bet, īsumā, laikam pozitīvo ieguvumu pēc - pirmkārt, tā ir radoša, interesanta profesija, otrkārt, tas ir darbs ar bērniem, kas nekad nav vienmuļš, treškārt, mūzikai ir tik liela nozīme manā dzīvē, ka tas liekas pašsaprotami. Kaut gan tas varētu būt arī jebkas cits, saistīts ar mūziku.

Kāpēc Jums nepatīk klausīties dziesmas angļu valodā un dziedāt angļu dziesmas?

- Gribo oponēt - man patīk dziesmas angļu valodā, un man nav nekas pret angļu dziesmām. Varētu rasties tāds iespajds, jo mēs klasē nedziedam angļiski, bet tas ir arī laika trūkuma dēļ.

Jāsaka, ka es diezgan kritiski izvērtēju to, kādas dziesmas dziedāt mūzikas stundās - lai tā ir kvalitatīva mūzika, vai to ir iespējams dziedāt klasē, kāds ir dziesmas saturs u.t.t. Un, galu galā, kas tad dziedās latviešu dziesmas, ja ne mēs paši, vismaz mūzikas stundās! Esmu priecīga, ja bērni dzied brīvajā laikā, arī dziesmas angļu valodā.

Kāpēc Jums mūzika ir tik svarīga?

- Mūzika – tā ir visa mana dzīve, ikdienā un svētkos. Reizēm es brīnos, cik šaurs ir mūzikas redzējums cilvēkos, jo mūzikas pasaule ir ārkārtīgi daudzveidīga.

Zinātniski sen pierādīts, ka mūzika ietekmē cilvēka noskaņojumu, veselību, palīdz pārvarēt grūtības, sāpes, vientu-

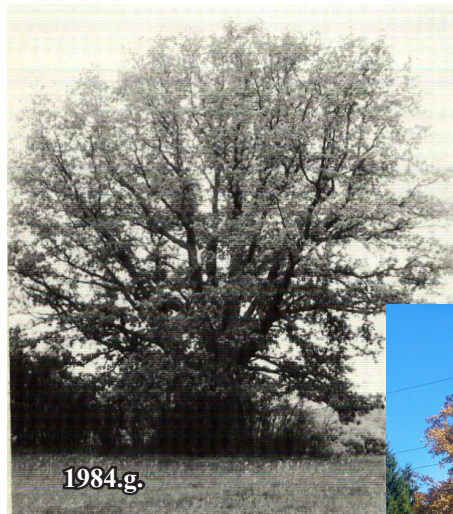
Mazā meitene pie klavierēm - skolotāja **Andra Ločmele**

lību. Tā ir arī pasaule, pilna jaunatklājumiem...-

Kā tas ir – skolā mācīt savus bērnus?

- Es domāju, ka maniem bērniem ir grūtāk, ka mamma ir skolotāja, jo viņi dabū dzirdēt, ko par viņu mammu runā skolasbiedri. Skolotāju bērni nedrīkst tā aušoties, kā citi bērni, no viņiem sagaida sapratni un toleranci. Nopietni runājot, cenšos būt taisnīga, prasīga un reizē saprotoša pret visiem bērniem. -

Turpinu meklēt Ķeipenes dižozolus!

1984.g.

Diemžēl pēc mana raksta par dižozoliem iepriekšējā „Ķeipenes Vēstnesī” neviens neatsaucās ar papildinājumiem Ķeipenes dižozolu sarakstā. Tad nu man pašai atkal nācās apbruņoties ar mērlenti, blociņu un rakstāmo un doties dabā. Lūk, ko es vēl atradu Ķeipenes ārēs un mežos!

Iepriekšējā rakstā pieminētā grāmatiņa Nr.38 pelēkos vākos – **Vilku mājas ozols**. Tagad atrodas nekustamajā īpašumā „Mežavilki” Zaubes ceļam labajā pusē, ja brauc no Ķeipenes Zaubes virzienā. Nupat mežs ap ozolu ir izcirsts, un ozols stāv vientuļš un ir ļoti apskatāms visā tā daiļumā.

1984.gadā ozola apkārtmērs ir bijis 4,0 metri, tagad – 5,06 metri.

2019.g.

Par Ķeipenes amatierteātra iestudējumu “Kalnu Tāle”

Š.g.13.oktobrī Ķeipenes amatierteātris „Pūce” visus teātra mīļus aicināja uz dramaturģes Leldes Stumbres lugas „Kalnu Tāle” pirmizrādi Ķeipenes tautas namā. Šī luga ir iecienīta Latvijas amatierteātru vidū – par to var pārliecināties, ieskatoties internetā.

Lai arī ķeipenieši parasti ir aktīvi pagasta amatierteātra atbalstītāji, šoreiz izrādes apmeklētība salīdzinoši bija mazāka – pārdotas 52 biļetes. Arī tas nav mazs skaitlis.

Tie, kas nebija uz izrādi: luga ir stāsts par uzņēmīgu sievieti Kalnu Tāli, kura savulaik kopā ar vīru no pilsētas pārcēlusies uz laukiem, lai šeit dzīvotu un saimniekotu. Diemžēl Tāles vīrs Osvalds autoavārijā aiziet bojā, pat neuzzinot, ka Tāle ir pirmā bērna gaidībās.

Lugas darbība aptver Tāles dzīvi 20 gadu garumā. Šo 20 gadu laikā Tāle ir apprecējusies otrreiz, ir kļuvusi par trīs pieaugušu bērnu māti un joprojām spītīgi turas pie saviem laukiem, kaut arī neviens viņu neatbalsta – ne ģimene, ne draugi – un mudina visu pārdot.

Kā redzat – lugas tēma mums, lauku cilvēkiem, tuva un ļabi saprotama, tā ir par mūsu izdzīvotajiem laikiem, par zudušajiem sapņiem, kuri izgaisuši līdz ar skarbo dzīves realitāti.

Kā Ķeipenes amatierteātrim izdevās līdz skatītājiem aiznest lugas domu – par to stāsta lugas skatītāji.

Guntis Graudiņš-Pētersons, izrādi cītīgi vēroja kopā ar savu dzīvesbiedrēni Dzidru: - Iestudējums man ļoti patika, jo izrādes scenārijs ir daļa no mūsu visu, arī no manas dzīves. Skatoties izrādi, vēlreiz izdzīvoju to visu sāpi, ko savulaik pats izjutu kā zemnieks. Ļoti žēl, ka dzīvē viss tā pavērsās, ka mēs nevienam ar savām mazajām saimniecībām nebijām vajadzīgi.

Nevienu par to nevainoju, bet nejdzīvu tajā laikā bija daudz. Pat tādā ziņā tika likti sprunguļi riteņos, ka neļāva pašiem pārstrādāt pienu par krējumu un biezienu un vest savu produkciju uz Rīgu. Veterinārārsti nedeva attiecīgas atļaujas, teica, ka piens jānodod pienotavā.

Ķeipenes amatierteātra aktieri, manuprāt, ar savu uzdevumu – aiznest izrādes domu līdz skatītājiem – tika galā ļabi.

Inese Fišere, izrādes laikā sirsnīgi smējās: - Jā, jā, es tiešām izrādes laikā smējos, jo, lai arī izrāde ir ar dziļu, nopietnu domu, tajā netrūka arī humora. Kalnu Tāles mammīte ar saviem tekstiem – tas tiešām bija smieklīgi! Mammītes lomas tēlotāja Svetlana Antonova bija kolosāla, tēloja tik patiesi un interesanti.

Režisore Alda Račika ir malacis, izrā-

Turpinājums no 3. lpp.

de iznākusi varena, laba un interesanta.

Es katru gadu braucu uz Ķeipenes amatierteātra izrādēm, cenšos tās noskatīties. Ķeipenes amatierteātra aktieri spēlē labi, viņu tēlojumā var skatīties un skatīties, nav pat jābrauc uz Rīgas lielajiem teātriem. –

Astrīda Kursīte, cenšas apmeklēt visas Ķeipenes amatierteātra izrādes: - Mani šoreiz iepriecināja lugas izvēle – tā ir veiksmīgākā nekā iepriekšējos gados.

Izrāde bija laba ar to, ka tika radīta noskaņa, raksturīga tā laika notikumiem – gan 90.-to gadu entuziasms, gan vilšanās, kas sekoja pēc šī entuziasma. Man iestudējums patika tieši šo noskaņu un iespaidu dēļ. Un šo noskaņu radīšanā liela loma bija Ineses Daugavietes tēlojumam, Kalnu Tāles loma bija ļoti piemērota viņai.

Izrādē piedalījās arī amatierteātra aktrises Mirdza Ozola un Svetlana Antonova – abas, kā vienmēr, bija savā elementā.

Ļoti iepriecināja mana bijušā audzēkņa Māra Ozola debija. Viņam bija neliela loma, priecājos, ka Māris bija šajā lomā. Māris Kalnu Tāles vīra tēlā jutās brīvi un pietiekami pārliecināti. Novēlu Mārim vēl mazliet vairāk drosmes un noteikti turpināt darboties amatierteātrī!

Runājot par jaunajiem aktieriem – jaunajiem jāmācās, viņiem dažam tik liela pašapziņa, ka, šķiet, paši sevi režisē. Tā nevajadzētu būt.

Vispār – Ķeipenes amatierteātris ar katru gadu progresē, un, manuprāt,

Ķeipenes amatierteātra aktieri - izrāde "Kalnu Tāle" beigusies, skan pelnīti aplausi

aktieriem ir pienācis laiks ķerties klāt pie Blaumaņa lugām.-

Tādas ir dažu ķeipeniešu - teātra mākslas cienītāju - domas.

Parasti es savas domas neizsaku, bet šoreiz būs izņēmums. Jo izrādei beidzoties, man radās vēlme atrast lugu un izlasīt. Jo man šķita, ka izrādei nebija īsta nobeiguma, un radās arī citas pārdomas.

Internetā atradu lugas pirmo cēlienu un atbildes uz saviem jautājumiem.

Lugas oriģinālā darbojošās personas ir 11 (7 sievietes un 4 vīrieši). Kalnu Tāles loma ir paredzēta divām aktrisēm - vienai, kas tēlo Tāli jaunības gados, otrai, kas tēlo Tāli mūsdienās. Lugas darbība aizsākās mūsdienās, un mūsdienu dzīves tēlojumam pa vidu ir pagātnes ainas.

Ķeipenes amatierteātris bija izvēlējis citu risinājumu, bet man kā skatītājam

būtu labāk patīcis, ja tomēr būtu bijušas divas Kalnu Tāles tēlotājas.

Un vēl. Es saprotu, ka teātris ir asociāciju, iztēles, pustoņu un pusvārdu māksla. Kādā Dailes teātra izrādē zidaīņa vietā bija krāsains lakats uz lugas varones rokas. Man tomēr šķiet, ka arī vizuālais tēls teātra izrādē nes savu vēstījumu. Diezin vai Kalnu Tālei, kas 20 gadus iejūgusies smagā lauku darbā, noskrējusies un nogurusi, iznāk atrast laiku sev, un diezin vai viņa staigā ar nevainojamu frizūru un koši sarkanām lūpām kā Ķeipenes amatierteātra Tāle... Tie varbūt ir sīkumi, bet no sīkumiem jau veidojas visa kopaina.

Lai Ķeipenes amatierteātrim veicas Ogres apriņķa amatierteātru skatē 2019, kas būs tūlīt 2. un 3.novembrī!

B.Mietule

Klusuma un vientulības osta Dzelzceļa māja 62.km

Pirms trim gadiem "Ķeipenes Vēstnesī" bija raksti par pašvaldībai piederošajām mājām "Ķevieši", "Vecā skola" un "Vaivadi" un sarunas ar šajās mājās dzīvojošajiem īrniekiem. Toreiz visas Ķeipenes pagastā esošās pašvaldības mājas apbraukāt un parunāties ar tajās dzīvojošajiem cilvēkiem neiznāca, tāpēc šoruden devos uz vienu no attālākajām pašvaldības mājām – uz „Dzelzceļa māju 62.km”, kurai adrese ir mazliet citādāka nekā nosaukums, un tā ir: „Dzelzceļa ēka 62.km”.

Mazliet par dzelzceļa līnijas Rīga – Ērgļi vēsturi

Tie, kas nezina Ķeipenes pagasta vēsturi, varbūt brīnīsies, kur mājai tāds dīvains nosaukums. Bet vēl jau Ķeipenes pagastā ir „Dzelzceļa māja 70.km” un „Dzelzceļa māja 71.km”. Šīs abas mājas gan atrodas Ķeipenes ciemā.

Un tā – par „Dzelzceļa māju 62.km”. Te vispirms jārunā par dzelzceļa līnijas Rīga – Ērgļi vēsturi. Šī dzelzceļa līnija sāka būt 1930. gadā. Vispirms izbūvēts dzelzceļa posms no Rīgas līdz Suntažiem, tā svinīga atklāšana notikusi 1935.gada 26.novembrī.

Kādreizējā dzelzceļa strādnieku māja, tagad saukta par Dzelzceļa māju 62.km, celta 1950.gadā

Pēc tam tika turpināts būvēt dzelzceļa līnijas posmu no Suntažiem līdz Ērgļiem. Jaunbūvētais dzelzceļa posms no Suntažiem līdz Ērgļiem ticis atklāts 1937.gada 10.decembrī. Šajā posmā bija šādas pietātnes: Kastrāne, Vatrāne, Ķeipene, Plātere, Līčupe, Baltava un Ropļaiņi.

2.Pasaules kara gados vilcienu kustība pa Rīgas – Ērgļu dzelzceļa līniju bijusi

neregulāra, dzelzceļa līnija karadarbības rezultātā smagi cietusi un izpostīta. Dzelzceļa līnijas Rīga – Ērgļi atjaunošanas darbi noritējuši pakāpeniski, un pēc kara pasažieru vilciens līdz Ķeipenei sācis doties 1951.gada janvārī. Dzelzceļa līnija Rīga – Ērgļi tika slēgta 2009.gadā.

Par dzelzceļa strādnieku mājām un

kā tās nonāca pašvaldības īpašumā

Dzelzceļa strādnieku izmitināšanai pag. gs. 50.-tajos gados tikušas celtas jaunas dzelzceļnieku mājas, un “Dzelzceļa māja 62.km”, kas tagad atrodas Ķeipenes pagastā, agrāk tā bijusi Kastrānes pagasta teritorija, ir viena no tādām strādnieku mājām. Mājas dokumentos atrodama informācija, ka māja celta 1950.gadā, tās kopējā platība ir 158 m², un mājā ir četri dzīvokļi. Ūdens un kanalizācijas mājā nav, ir tikai izsmeļama bedre un cauruļu aka. Tāda šī māja ir saglabājusies arī līdz mūsdienām.

Kā šī dzelzceļa strādnieku māja nonāca pašvaldības īpašumā? Šis ceļš varbūt nebija tik garš kā dzelzceļa līnija Rīga – Ērgļi, bet nav arī īss.

VAS „Latvijas dzelzešs” 1999.gada 8.aprīlī ar aktu ir nodevusi māju līdz ar zemi, uz kuras tā atrodas, Centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas valdījumā, pēc tam saskaņā ar Valsts Zemes dienesta lēmumu māja un zeme nonākusi Centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas īpašumā. Mājas tehniskais stāvoklis tajā laikā raksturots kā apmierinošs. Nevienam no īrniekiem māju nav gribējis privatizēt, un tad šī māja un zeme zem mājas ar visiem īrniekiem 2004.gadā ir nodota Ķeipenes pagasta pašvaldības īpašumā. 2014.gadā īpašums reģistrēts zemesgrāmatā uz Ogres novada pašvaldības vārda. Tāda ir šī vēsture.

Informācija par īrnieku Ilgoni Rīgas Dzelzceļa muzeja stendos, dzīve dzelzceļa strādnieku mājā 30 gadu garumā

„Dzelzceļa māja 62.km” diemžēl ir viena no mājām, kura stāv pustukša. Tajā pašlaik ir izīrēti divi dzīvokļi. Ja kādam dzīvokļa pieprasītājam piedāvā dzīvokli šajā mājā, tad parasti ir atteikums. Tam ir divi iemesli: mājas sliktais tehniskais stāvoklis un attālums no ciema centra.

Bet divi īrnieki ir – Ilgonis un Antons. Mājā izdevās sastapt tikai Ilgoni. Pēc Ilgoņa teiktā, otrs īrnieks Antons katru dienu nemaz mājā neesot, arī tagad kādu nedēļu neesot manīts. Strādājot tepat, Ķeipenes pagastā, laikam paliekot nakšņot vai nu pie draugiem vai darba

devēja. Un ko Antons savā dzelzceļa mājas dzīvoklī sadarīšot, ja tajā nav elektrības? Viņam nākoties pa dzīvokli tumsā staigāt ar kabatas lukturīti rokās.

Ilgonis parāda sava kaimiņa ieejas durvju priekšu. Atšķirībā no Ilgoņa durvju priekšas tā ir aizaugusi, nekopta. Šķiet, ka ne tikai nedēļu, bet visu vasaru neviens durvis nav vēris.

Ilgonim viss ir sakopts un kārtībā – dokes, pagalms, pat ceļš, kas ved gar māju, ir nogrābts ar grābekli, lai būtu smuki.

Ilgonim vasarā bijis sakņu dārziņš ar bietēm, burkāniem, gurķiem. Savā zemes daļā viņš sastādījis arī puķes, dekoratīvās eglītes, rododendru.

Ilgonis dzelzceļa strādnieku mājā ar nelieliem pārtraukumiem dzīvojis jau ap 30 gadu. Nekādas vainas dzelzceļa mājai neesot – galvenais, lai tikai ir jumts virs galvas. Uz dzelzceļa Ilgonis nekad nav strādājis. Viņš līdz 2000.gadam strādājis Ķeipenes ceļu daļā. Tad tajā notikusi štatu samazināšana, un Ilgonis palicis bez darba. Tagad piepelnoties, strādājot par palīgu meža darbos.

Ilgonim novembrī paliks 64 gadi, un viņš jau varētu saņemt vecuma pensiju. Darba stāžs ir pietiekams – ap 28 gadi, darba grāmatiņa esot, derīga pase arī, tikai līdz pilsētai aizbraukt un iesniegt dokumentus pensijas piešķiršanai neesot sanācis laika.

Kā nokļuvis un sācis dzīvot dzelzceļa strādnieku mājā? Uz dzelzceļa līnijas Rīga-Ērgļi savulaik strādājis Ilgoņa dzīvesbiedrenes Skaidrītes tēvs Kārlis. Arī Skaidrītes mamma Helēna strādājusi uz dzelzceļa – ieslēgusi apgaismojumu Kastrānes pieturā, kas atradusies kādu 200-300 metru attālumā no mājas. Tagad Kastrānes dzelzceļa pieturas nojumes vairs nav, bet nezina kāpēc ne tik sen uz valsts pievedceļa Kastrānes stacijai uzstādīta ceļa norāde „Kastrānes stacija”. Laikam cilvēku maldināšanai.

Uz dzelzceļa par ceļu montieri kādu laiku strādājis arī Ilgoņa neoficiālā dzīvesbiedrene Skaidrīte. Skaidrīte sen mūžībā, un Ilgonis dzīvo viens kā pirksts. Ar vienīgo dēlu šad tad tikai sazinoties pa telefonu.

Ķeipenieši Ilgoņa bildi un nelielu aprakstu par viņu nejausi ieraudzījuši Dzelzceļa muzejā Rīgā. Pašam Ilgonim tāds negaidīts pagodinājums bijis pārsteigums. „Iebrauca te trīs sievietes pagalmā, nofotografēja mani, parunājās un aizbrauca,” tā Ilgonis. „Par viņu tālākiem nodomiem neko nezinaju.”

Uz Ķeipenes centru aizbrauc reti

Tāpat kā citi ķeipenieši, kas dzīvo pagasta attālākajā stūrī – bijušā Kastrānes pagasta teritorijā, arī Ilgonis uz Ķeipenes ciema centru atbrauc reti. Jo līdz autobusa pieturai ir 3 kilometri, un no tās līdz Ķeipenes ciemam 10 kilometri. Autobusa satiksme nav tāda, lai aizbrauktu uz centru un pēc stundas vai divām varētu atgriezties mājās.

Bet ko tu visu dienu sadarīsi Ķeipenes centrā? Neko.

Pārtiku Ilgonis sapērk vai nu autoveikalā, kas atbrauc divas reizes nedēļā, vai darba devējs, vedot mājās no darba, piestāj pie kāda lielveikala.

Ģimenes ārsts Ilgonim ir Ērgļos, bet pie ģimenes ārsta viņš sen nav bijis. Ja vajag ārsta palīdzību, tad braucot pie ārsta uz Ogrī.

Ilgonis gan pastāsta, ka aptiekā pērkamās zāles īsti neatzīstot, labākas esot veikalā nopērkamās 40 grādīgās. Bet tūlīt arī piebilst, ka veikalā nopērkamo „zāļu” pārmērīgas lietošanas dēļ sākušās problēmas ar kāju. Bet, neskatoties uz dažām savām problēmām, Ilgonis par dzīvi nesūdzas.

Garāmbraucošie ugunsdzēsēji rada satraukumu

Šovasar pie Dzelzceļa mājas 62.km piestājuši ugunsdzēsēji, kas laikam bijuši izsaukti uz vienu no kaimiņu mājām. Ugunsdzēsēji Ilgoni brīdinājuši, ka nākamgad dzīvoklī jābūt uzstādītiem dūmu detektoriem. Un ka ar steigu jānomaina elektrības vadi. Labi, ka ugunsdzēsēji nav pacēlušies acis uz augšu un pamanījuši mājas skursteņus.

Ugunsdzēsēju teiktais Ilgoni ir satraucis. Bet Ilgoņa satraukumam nav pamata, jo par visu šo jautājumu atrisināšanu gādās pagasta pārvalde, nevis tas jādara īrniekam.

Tā pašvaldībai piederošā mājā dzīvo ķeipeniešis Ilgonis. Kādreiz māju un tās tuvējo apkārtni ik pa laikam tricīnāja dzelzceļa sliežu klaboņa, tagad te valda klusums un miers, un rudens apgarotais dabas skaistums.

B.Mietule

Jūs jautājat

Vai Keipenes ciema teritorijā suņu īpašniekiem nav aiz saviem suņiem jāsavāc ekskrementi? Jeb šāda prasība ir jāievēro tikai pilsētā dzīvojošajiem? Mūsu daudzdzīvokļu mājas apkārtnē ir kā noklāta ar suņu ekskrementiem, un, pļaujot zālāju pie mājas, suņu ekskrementi iet pa gaisu, pieķepē zāles pļāvēju, un zāli nevar normāli nopļaut. Vairs nevaram atrast cilvēku, kas nopļautu zāli, jo neviens negrib saņemt savu zāles pļāvēju un rakāties pa suņu ekskrementiem.

Atbildi uz jautājumu sniedz Ogres novada pašvaldības policijas inspektors **Andrejs Cviguns**: - Sava suņa ekskrementi jāsavāc ne tikai pilsētā, bet arī pagasta ciema teritorijā. To nosaka MK noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai” 52.3. apakšpunkts. Saskaņā ar to mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir pienākums apdzīvotu vietu teritorijā savākt sava mājas (istabas) dzīvnieka ekskrementus. Keipenes ciems ir apdzīvota vieta.

Mēs, pašvaldības policijas inspektori, veicam reidus un sastādām par šīs prasības neievērošanu administratīvā pārkāpuma protokolus suņu īpašniekiem un turētājiem. Līdz šim Keipenes ciemā reidus, lai pārbaudītu, vai suņu īpašniekam, izvedot laukā savu suni, ir līdzī maisiņš suņa ekskrementu savākšanai, un vai suņa ekskrementi tiek savākti, neesam veikuši. Kā redzu – arī Keipenes ciemā suņu īpašnieki ir bezatbildīgi un nesavāc savu suņu ekskrementus, tāpēc tuvākajā laikā šādi reidi notiks. Brīdinu, ka šie reidi būs gan agrās rīta stundās, gan vakarā, kad visbiežāk suņi tiek izvesti pastaigā.

Esmu informēts, ka Keipenes ciemā suņu īpašnieki un turētāji savus suņus visbiežāk izved pastaigā Keipenes pamatskolas sporta laukumā, tā apdraudot bērnu veselību un pārkāpjot Ogres novada pašvaldības 16.12.2010. saistošo noteikumu Nr.49/2010 „Suņu un kaķu turēšanas kārtība Ogres novadā” 3.pun-

ktu, kas nosaka: dzīvnieku īpašnieku un turētāju pienākums ir nepieļaut dzīvnieku atrašanos izglītības iestādēs, sporta un bērnu rotaļu laukumos.

Kā skaidro Pārtikas un veterinārais dienests, suņa fekālijām ar tajās esošajiem tārpjiem, piemēram, cērmēm, lenteniem, spalīšiem, to olinām, nokļūstot augsnē, ar tām var aplipt citi dzīvnieki un arī cilvēki. Ja izkārnījumi netiek savākti, olināš paliek ārējā vidē un pastāv turpmākās aplipšanas risks.

Uz skolas sporta laukuma bērni spēlējās un sporto, nemaz nezinot, ka tāllēšanas smiltīs vai zālē suns ir atstājis „dāvanu”, kas apdraud bērnu veselību. Tas nav pieļaujams, tāpēc lūdzu pārtraukt suņu izvešanu Keipenes pamatskolas teritorijā, tai skaitā sporta laukumā. Ja kāds no suņa īpašniekiem un turētājiem šo prasību neievēros, tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Tuvākajā laikā uz sporta laukuma tiks izvietota pārvietojamā video novērošanas iekārta, kas ļaus kontrolēt, vai suņi netiek vesti pastaigā pa sporta laukumu.

Par suņu ekskrementu nesavākšanu un par suņu atrašanos izglītības iestādēs, sporta un bērnu rotaļu laukumos vainīgās personas tiks sauktas pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 106.pantu: par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņiem līdz trīsdesmit piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām - no piecpadsmit līdz septiņdesmit *euro*, konfiscējot dzīvniekus vai bez konfiskācijas.

Par tādiem pašiem pārkāpumiem, ja tie izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai ja to dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums, - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecpadsmit līdz septiņdesmit *euro*, bet juridiskajām personām - no septiņdesmit līdz tūkstoš četrdesmit *euro*, konfiscējot dzīvniekus vai bez konfiskācijas.

Acīgā Gaida

Kamēr es pa laukiem un mežiem meklēju dižozolus, tikmēr Keipenes ciema centram pāri gājusi vētra. Vismaz tā domā keipeniete Gaida, kura pamanījusi siena rulli, iemestu grāvī pretī Arāju mājai. Ja tā nav bijusi vētra, tad bērni blēņojušies. Tā ir vēl viena no acīgās Gaidas versijām.

Nu ko es varu teikt? Vējiņš pūta, nedzirdēju, bērni brēca - neredzēju. Varbūt kāds cits var palīdzēt atrisināt mīklu, kas nodarbina Gaidas prātu?

Informācija no Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras mājaslapas

Tiesības uz vecuma pensiju 2019. gadā

Likumā noteiktajā vecumā sievietes un vīrieši 2019.gadā var pensionēties 63 gadu un sešu mēnešu vecumā, ja apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 15 gadiem

Sievietes un vīrieši 2019.gadā var priekšlaicīgi pensionēties 61 gada un 6 mēnešu vecumā, ja apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 30 gadiem

Pieprasot vecuma pensiju:

- jāuzrāda personu apliecinošs dokuments;
- jāiesniedz iesniegums pensijas piešķiršanai;
- jāiesniedz darba grāmatiņa un jebkuri citi apdrošināšanas stāžu apliecinājoši dokumenti.

Dokumentus var iesniegt jebkurā VSAA nodaļā.

Tik vien "Kārklos" palicis no šķūniša - apdeguši balķi

Ugunsnelaime Kārklū mājā

Š.g. 8.oktobra agrā rītā Keipenes pagasta „Kārklos” dzīvojošos Veltu un Oskaru Stivriņus – māti un dēlu – no miega uzmodināja un pārsteidza negaidīta un spilgta gaisma logos. Kā izrādījās – šī gaisma bija ugunsgrēka liesmas – dega piemājas šķūnītis, kurā glabājās ziemai sagādātā malka un atradās arī siens. Vislielākās bažas Veltai bijušas par to, lai uguns nepārmetas no degošā šķūniša uz māju.

Paldies Dievam, vējš mājas virzienā nav pūtis, ugunsdzēsēji strādājuši godam, un lielāka ugunsnelaime nav izcēlusies. Šķūnītis gan nodedzis, un Stivriņu ģimene palikusi bez malkas. Bet, galvenais, ka neviens cilvēks nav cietis.

Par ugunsgrēka izcelšanās iemesliem Veltai nav ne nojausmas, šķūnītī elektrība nav bijusi. Ugunsgrēka iemeslus tagad droši vien skaidro atbildīgie valsts dienesti.

B.Mietule

Rudens Ķeipenes pirmsskolā

Rudens pie mums ir atnācis ļoti raibs un krāsains, kā jau košajam rudens mēnesim pienākas.

Arī mūsu Ķeipenes pamatskolas pirmsskolas grupās notikušas dažādas pārmaiņas. No sirds gribam pateikt mīlu paldies iepriekšējo gadu skolotājiem **Sigitai Sīrsonei, Dinijai Jēkabsonei un Mirdzai Trainei** par ieguldīto darbu Ķeipenes bērnu audzināšanā, jo 12 stundas katru dienu daudzu gadu garumā viņas atdeva savu enerģiju, dzīves sparū, radošumu un gudrību mazajiem ķipariem!

Bet dzīve ievieš savas korekcijas, un ar novembra mēnesi ar mūsu bērniem darbosies jaunas audzinātājas: **Dana Lūse, Aiva Jaunzare, Laura Dreiska, Gita Arbuzova**. Marina Heinsberga turpinās strādāt gan kā skolotāja, gan kā metodiķe.

Esam priecīgi, ka pirmo gadu mums ir sava sporta skolotāja **Aelita Lazdiņa**. Bērniem ar vecākiem notika pirmais kopējais sporta pasākums „Pretim rudenim”, kur bija jāizpilda atraktīvas sporta disciplīnas, un kā balvu visi varēja notiesāt skolas pavārites cepto plātsmaizi.

Bērniem tika organizēta arī putras nedēļa, kuras laikā bērni iepazīna dažādus putras graudus un iejutās kā mazie pavāri.

Ļoti centīgi apgūstam ciparus un burtus, kā arī iepazīstam Montesori metodes praktisko dzīvi.

Sadarbībā ar mežzini **Daci Iraidu** mums plānotas nodarbības svaigā gaisā, kur bērni padziļināti iepazīsies ar augu valsti.

Ar mūzikas skolotāju **Evu Knospiņu** bērni apgūst jaunas dziesmas un rotaļas.

Logopēde **Sarme Kantāne** strādā ar bērniem trīs reizes nedēļā, cenšoties uzlabot runas prasmes.

Ķeipenes tautas nama meitenes **Inese Daugaviete un Santa Zemele** turpina bērniem mācīt raitos dejas soļus.

Katrā ziņā prieks par iespēju bērniem palīdzēt un profesionāli atbalstīt viņu dzīves ceļā. Lai mums visiem izdodas!

Agnese Lepse

Sporta dienā

Gaidām iesniegumus

Nekustamo īpašumu īpašniekiem, kuriem pieder dzīvojamā māja vai dzīvoklis – telpas, kuras ir paredzētas dzīvošanai, bet kurās 2019.gada 1.janvārī plkst.00.00 neviens nebija deklarējis dzīvesvietu, par šīm dzīvojamām mājām un dzīvokļiem saskaņā ar Ogres novada pašvaldības 21.09.2017. saistošajiem noteikumiem Nr.19/2017 „Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanas kārtību Ogres novadā” tika aprēķināta nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, bet pavisam kopā šiem nekustamajiem īpašumiem 2019. gadā tika piemērota nekustamā īpašuma nodokļa likme 3% apmērā no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības.

Pēc maksāšanas paziņojuma 2019.gadam saņemšanas dažos dzīvokļos un dzīvojamās mājās, kuros uz 2019. gada 1.janvārī neviens nebija deklarējis, kāda persona deklarēja savu dzīvesvietu. Ņemot vērā šo faktu, Ogres novada pašvaldība 21.03.2019. pieņēma saistošos noteikumus Nr.7/2019 „Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanu nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem par Ogres novada pašvaldības 21.09.2017. saistošajiem noteikumiem Nr.19/2017 „Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanas kārtību Ogres novadā” 1.¹ punktā minētajiem objektiem 2019. gadā”.

Saskaņā ar Ogres novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem Nr.7/2019: - ja nekustamajā īpašuma nodokļa objektā (dzīvojamās mājās un dzīvokļos, kuros uz 2019. gada 1.janvāra plkst.00.00 neviens nebija deklarējis) **līdz 2019.gada 1.jūnijam** deklarēta vismaz viena persona un šī deklarācija saglabājusies **līdz 2020.gada 1.janvārim**, tad nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinam par 2019.gadu piemēro nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu **50% apmērā**;

- ja nekustamā īpašuma nodokļa objektā (dzīvojamās mājās un dzīvokļos, kuros uz 2019.gada 1.janvāra plkst.00.00 neviens nebija deklarējis) **no 2019.gada 2.jūnija līdz 2019.gada 1.septembrim** ir deklarēta vismaz viena persona un šī deklarācija saglabājas **līdz 2020.gada 1.janvārim**, tad nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinam par 2019.gadu piemēro nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu **25% apmērā**.

Minētos atvieglojumus piešķir uz nodokļu maksātāja iesnieguma pamata, kurš jāiesniedz Ķeipenes pagasta pārvaldē līdz 2019.gada 31.decembrim. Gaidām iesniegumus!

Grāmatvede **Inita Tobiase**, tālr.Nr. 65020817

Siltumenerģijas patēriņš Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2019.gada septembrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par 1 m ² bez PVN
Atmodas	1310,71	3,07	0,12
Akācijas	1290,90	3,44	0,13
Atvari	900,96	2,02	0,11
Palejas	1162,70	3,70	0,16
Kraujas	1157,40	3,39	0,15
Vizbulī	924,43	2,62	0,14
Zvaigznes	240,10	1,00	0,21

Maksa par 1 MWh 50,16 EUR bez PVN.
Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

Dzeltenu lapu
Šodien pārnesu mājās,
Skatos rudenī.

Varbūt rudens nevilis
Kā dzeltens pureņu zelts.
/A.Grīguļis/

Oktobrī dzimušie keipenieši!

Silti sveicieni jums visiem dzimšanas dienā!

Dzīve – tā nav tikai prieks un gandarījums,
bet arī vilšanās, nedrošība un maldi. Piekritīsiet:
ja dzīve būtu tikai kā vienmuļš, līdzens, pelēks
lauks, tad tā ātri vien sāktu mūs garlaikot. Tieši
daudzveidībā un negaidītos pārsteigumos slēpjas
dzīves skaistums un krāsainība.

Dzīvojiet dzīvu, spilgtu un krāsainu dzīvi un
vienmēr atrodiēt laiku sev un tam, kas jūsos iedez
liesmiņu!

... ai, cik ātri aiziet gadi,
Tā nav dzīve, tikai sapnis
vien.
Skatos laimīgs – paliek
retāk mati,
Galva – lauks, kur rudens
pāri skrien.

Bet, kaut būtu palicis kas pāri,
Skaidrība, ko rudens nes sev līdz,
Sirds, tāpat kā agrāk, dzīvo kāri,
Visu mīlot, iedrebas un trīc.
/A.Čaks/

Sirsnīgi sveicieni apaļajā 70 gadu dzīves jubilejā
oktobra jubilāriem

**Ilgvaram Vilmeieram un
Hugo Cugeram!**

Abiem jubilāriem vēlam veselību, spēku un enerģiju!
Neraizējieties par savu vecumu! Dzīve ir apburoša
jebkurā vecumā, tikai vajag skatīties uz to caur istajām
acenēm! (A.Dimā atziņa)

Kultūras pasākumi Keipenē 2019.gada novembrī

8.novembrī plkst. 19.00 Keipenes tautas namā Stopiņu novada amatiereteātra „Dille” izrāde - Imanta Ziedoņa „Epifāniju” muzikāls uzvedums „Es iegāju sevī”. Režisors Indulis Smiltēns. Biļetes cena 2 euro

11.novembrī plkst.18.00 Lāčplēša dienai veltīts LĀPU GĀJIENS. Aicinām pulcēties Keipenes autobusu pieturā!

16.novembrī plkst.19.00 Keipenes tautas namā Latvijas proklamēšanas gadadienai veltīts koncerts “Sava zeme, sava tauta, pašiem sava valoda”

Koncertā piedalīsies Keipenes pamatskolas radošie kolektīvi un Keipenes tautas nama pašdarbnieki

Plkst.21.00 atpūtas vakars kopā ar muzikantu Juri Neretnieku
Lūgums rezervēt galdziņus iepriekš! Zvanīt Inesei, tel. Nr.26545470. Ieeja bez maksas

2019.gada 6.novembrī plkst.16.00 Keipenes tautas namā jauno sezonu uzsāk Keipenes sieviešu vokālais ansamblis “Sonore”. Gaidīsim esošās un jaunas dziedātājas! Kolektīvu vadīt Sanita Vītuma.

Iesakām apmeklēt bezmaksas teātra izrādes kaimiņu pagasta kultūras namā

Ogres apriņķa amatiereteātru skate 2019

Pirmizrāde

2019. gada 2. novembrī
Madlienas kultūras nama
Lielajā zālē

13.00 – 14.00 **C. Dinere**
„Empātija”. Pēc romāna
“Meiteņu divkauja” motīviem.
Jumpravas amatiereteātris, režisors
Kārlis Tols
14.30 – 15.40 **L. Stumbre**
„Kalnu Tāle”. Keipenes
amatiereteātris “Pūce”, režisore
Alda Račika

2019. gada 3. novembrī

Madlienas kultūras nama Lielajā zālē
11.00 – 12.20 **M. Zīverts** „Kā Tomu Tenis ar
nāvi cīnījās”. Lielvārdes pensionāru biedrības
amatiereteātris “Paši”, režisore Skaidrīte Tilaka
13.00 – 14.10 **M. Zīle** „Laulības treniņu
aģentūra”. Birzgaļes amatiereteātris “Laipa”,
režisore Rita Reinsone
14.30 – 15.30 **K. Skalbe** „Kaķīša
dzirnaviņas”. Suntažu amatiereteātris “Sauja”,
režisors Didzis Cauka

2019.gada 2.novembrī 17.00
Madlienas kultūras namā
amatiereteātra “Madliena”
pirmizrāde “PRECĪBAS” pēc
N. Gogoļa lugas “Precības”
motīviem.

Līgava – Jogita Lazdiņa
Līgavainis – Kristaps Lepsis
Savēdēja – Sarmīte Mežapūke
Krustmāte – Inga Lazdiņa
Kalpone – Ināra Trūba
Režisors – Gundars Cauka